

առաջանելով ելաւ ի Պատրիարքարան, ուր Սարգ Լժուռոյս ժառանգարաց ուսումնարանի աշակերտներուն յառաջագէմներէն վեց ուսանողք իրենց բարերար Հօր գալատեանը վրայ ուրախակցութիւնն յայտնելու նը պատահաւ յորինած ճառերնին եւ ուսմանուորնին նուիրեցին : Ժամանակն սղութեանը պատճառաւ բոլորն ալ չի կարդացուեցաւ, միայն մի արձակ շարադրութիւն եւ մի տաճկերէն ուսանաւոր, որոյ Արքապն Հայրը հաճառատակի իւր գահաձիակութիւնը յայտնելով եւ համայն հանդիսականները օրհներով արձակեց :

Հանգիստ անձկութիւնը չեն բեր բոլոր ճառերն ու ստանաւորնեք Աթոնի միջցաւ հրատարակել բայ

ի կրկութիւն՝ որոյ մինը, որոյ վերնա գիծը կը յայտնէ, կիսի միւսը Արքապն Հօր, զպրոցին այցելութիւն ըրած օրը կարգապահեցաւ ինչպէս նոյն միջոցին վերջգրեալ աշակերտք եւ երախտագիտական զգածմամբ լի ներբողներ մատուցին իրենց բարեգութ Հօր :

Չեմք ուղեր լռութեան քողներ, թէ ձգել Վայիսեանց վարժարանին տնտեսէաց յայտնած ուրախութիւնն ալ Նորիկ բարեխնամ Հայրութեան զպրոցին այցելութեան ելելուն, զորոնք փոխադարձ օրհնութեամբ եւ քաջաբերութեամբ խրախուսեց ի յառաջագիմութիւն ի միմեարմութիւն քաջաբացի ժողովոցոյ իրենց որդւոցը մանկական մաքին երախտցիկը հանգիստ միջցաւ կը հրատարակեմք :

## ՅԻՂԵՐԶ ՔԻՐԱԿԱԿՑՈՒԹԵԱՆ

ԲՆԴ ԾԱՆԿԱԼԻ ԳԱԼՈՒՍՏ Տ. Տ. ԵՍԼՅԵԱՅ ՍՐԵԱԶԱՆ ՀՕՐ ՄԵՐՈՅ

Ո՛վ որ վեհդ ես եւ ամենից գերազայն,  
Պառ, որ զճան լինիս որոյ ի քեզ սերտ  
Յոյս դնիցեն անխժութեամբ անկասկած,  
Իւժեան զնոցուն բղձից պատուք հեշտագոյն,  
Ի՛նչուշտ լինուս ըղբարց նրթեալ լծուաւին,  
Թէ կալցին ժոյժ յոյս կենցաղումս ախտարժարժ  
Յորունց վշտաց ւանջուշ իցեն մին փառաց,  
Հաճիս յաւերժ ձգել անխորկ գրթութեամբ,  
Թէպէտ իցեն ընդ ծով անցեալ անսահման :

Պառ եւ պսօր ելեր Հայկեանս սոհմիս յայց  
Ո՛նչ շնորհելով ըղբացակոյ Հօր միւր դարձ,  
Ուժ մէ սակաւ միայտք անձկով զօրն ի բուն,  
Հայկեան յնանկուսք որդ աւերարձէք ձեռս ի վեր  
Իւնել շնորհս բարձրելոյն Վեհ Հըրօրէն  
Քրնա ինքն մեզ յայց ելեալ արդ շնորհաց  
Ըզ Վեհախառն, ըզմեր ըզՏէրն քաջարի,  
Քր նդ ծով անցեալ եւ ընդ ցամաք հեշտօրէն,  
Ի՛նչ անվեհեր դիմագրաւեալ ընդ խոշ խաւթ

Շահառակէք զմեզ յարդարեւ երջանիկ :

Արդ արդ մեք լըցեալ բարեօք, բաւն հարցաք  
 Օգտնակ սիրոյ կազմ 'ի գեղ գեղ գիմօք լուրթ  
 Ոգեւ երգել ըղբարծ մեր հօր բարեխնամ,  
 Կեցցէ 'ի կեանս անդաւ փառօք բարեշուք :  
 ( ) 'ն արդ արիք համբոյր մատչիւ սուրբ աղոյն  
 'Եթծեւ հանուրց զուրախութիւն բերկրարար  
 Օգտունսն 'ի գահ Վեհին մեր Հօր սիրայնոյ :  
 Եւ ցնծացէք դուք ո՛վ մանկունք Աստուծոյ  
 Ի զննցութիւն անդաւական 'ի խինդ յար  
 Կալ 'ի սպասու խնամող վեհին Բարձրելոյ  
 Չօնել յաւէժ երգս յարգազիր սուրբ սրտիւ,  
 Դարեւ վի մէջ երգէք թողցէ զհայկազունս,  
 Ընդ անդաւակոյն պատասխանել յատարեզ  
 'ի սէր, 'հաւատոս 'ի սրբութիւն 'եւ հոգւով  
 Սեռեցանել զնոս 'ի սէր աներկունս,  
 Տարով նոցա եւ զարութիւն մարմնապէս :  
 ( ) 'ն բարերարդ մեն ստանիս Յակովբեան  
 Դու, որ յանիղձ քոյդ հանգստեան անձնդիւր  
 Ընհրաժեշտ զպարտուց վարկար զկատարեւն  
 Որ առ մարդիկ, որ առ Բարուած գերագոյն,  
 Որ առաջի դէնէ ծունըր մարդ անցնիւր  
 Օր է պաշտպան ոքոյ ճգնին 'ի իւրմն,  
 Ընծատելի պարտուց իւրեանց կենօք չտի  
 Օայդ եռանդանն ըզվէն զողին սիրաբաւ  
 ( ) 'ն արդ փութա զարթուցանել և 'ի մեզ :  
 Հովիւն հսկող յար ունի փայթ ըզհօտէն,  
 Հուպ ընդ յանութ 'ի հանգրտան միջամուխ  
 Տքնի մինչ ցոյգ և մինչ ցերեկ տօթակէզ,  
 Օնոցուն որիտուր տոյ վարձատրէ Տէր ինքնին  
 Օյաւէժ ըզփառան ոլիմպոսին մեռուզփեան  
 Օանմահութիւն, ընդ հրեշտակոց երգակցել,  
 Ըրդ ըզտրիտուր քոյդ իսկ ջանից Ըզգասեր  
 Կայ ընդունիլ յանոխ 'ի ծոխ բարութեան  
 Որում ոչինչ արժանս առնէ ոքոյն սէր :  
 Ըրդ դու Հովիւդ մեր ոչխարաց, եկ հսկել,  
 Թե տարածեա որպէս ըզհաւ 'ի ձագունս  
 Որ հաւաքեալ զնոսին 'ի բոյն բազմախնամ  
 Կապէ 'ի մարտ ընդ հափափաղան և փրկեալ  
 Յակաստանի պահէ ազատ դաւախունս :

Պէս այնչ ձագուց այսօր և մեք յոյժ տենչամք  
Իրա ընդ թեւովք հայրականաւ մեք համբուսք,  
Ի գրգարան ճեմարանին Սողիմոյ  
Սարգիւ ՚ի կիրթ ըստ բարեսէր քոյդ ըզձից,  
Ի ինեւ հրմուտ գրոց սրբոց բանիբուն  
Որով զհամբոււ Ըզգին և Տանն Յակովբայ  
Հւշակ հարցուք Ըզգաց Է՛ի լուր ամենից ո

1868 Յունուար 8  
Դ. Ս. Լչուտաղէմ

Կարապէտ Տ. Սիւրբանեան  
Տէգրանակերպի  
Ը. Ս. Ժառանգաւորաց  
վարժարանիս

ՈՒՂԵՐԶ ԵՐԱՆՏԱԳԻՏԱԿԱՆ  
Ի ԸՆՈՐԴԱԲԵՐ ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆ  
Տ. Տ. ԵՍԱՅԵԱՅ Ս. ԿՕՐ ՄԵՐՈՑ  
ՅՈՒՍԻՍՆԱՐԱՆՆ ԺԱՌԱՆԳԱՌՈՐԱՑ

Լճենապատիւ Արքազան Հայր.

Որ ըզու կրնայ այսօրուան մեր  
սրտի զգացումը բացատրել. քանզի  
արդարեւ այն աստիճանն խնդութեամբ  
համակուած է, որ մարդկային խոհուն  
միտք մը անգամ լիովին նկարագրել  
անկարող կը գտնուի. վասն զի անիկայ  
ամենեւին ուրիշ չափ չունի եւ ոչ  
սահման. բայց միայն այն ոգին որ  
ճշմարտութեան բոցով վառված է, ո՛հ  
ճշմարտութիւն կ'ըսենք և կը զգած  
ուինք. կը հիանամք անոր վսեմ ան  
ուան վրայ, ի՞նչ հօրը զօրութիւն, որ  
եթէ լոկ երեւակայէ մարդ էակը՝ ան  
պատուժ հրհուանօք կը յափշտակուի.  
Իմացական աշխարհի մէջ կը գտնէ ինք  
զինքը. ուր ճշմարիտ երջանկութեան  
ճաշակը կ'առնու եւ կը զմայլի, որուն  
մարդ իւր բոլոր զօրութեամբ կը ձրգ  
տի հոգւով և մտք. հասցա թէ մարդ  
հոգատակի անոր ազդեցութեան, գոր  
ծադրէ զանիկայ, անոր արգարու

թեան և իրաւանց զէնքերովը զրահա  
ւորի, այն տոնէն թէ և անարգանաց,  
սուր սրտին, նախաստանաց սրտամուխ  
նիւլակին հանդիպի, թէեւ անտանելի  
նեղութեանց եւ թշուառութեանց  
մէջ ըլլայ, անյողողող և անընկճելի  
կը մնայ. նաեւ ամեն խաւարային գը  
րութեանց տակ միանգամայն ճնշուի.  
Նա կ'ըսեմ, ճշմարտութեան արի եւ  
աննկուն զինուորը միշտ յաղթող է, միշտ  
փոռաւորեալ, միշտ պատուեալ է:  
Ը՛ր, միշտ բարձր է նա և լիովին վաղ  
ձաւորուած. ոչ եթէ մարդկային խա  
ծասող չթթանց քով՝ գտնուած բե  
րանէ մը, ու յաւիտենական արդար  
պատկազէն, այլ այն գերազոյն էա  
կէն. որուն փառք է իւր ծառաները  
փոռաւորելը. ճշմարտութիւնը՝ կ'ըսեմ  
տնջնջիկ է. և թէ և անոր մշտավառ  
կայծը երբեմն մարդկային անիրաւու  
թեան մոխրոյն տակ կը ծածկուի, բայց  
անշիջանելի է, անմահ է. նա այնչափ  
զօրուոր է, որ մահկանայութեան  
անունն ալ իրեն հետ կ'անմահայնէ,  
եթէ իրեն հաւատարիմ՝ հոգատակ  
գտնէ:

Ը՛ր, ահա այն կիրքն է մեր ցնծու  
թեան տահմանը, որ ազգային յաւա